

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **V.H. N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty 234
zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem sídlem 602 00 Brno,
Milady Horákové 13

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2025 č. j. OAM-979/BA-BA07-VL18-
PŘZ-2025, ve věci zajištění v zařízení pro zajištění cizinců

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2025 č. j. OAM-979/BA-BA07-VL18-PŘZ-2025
se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 12 269,40 Kč, a to do 30
dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, že žalobce je i nadále zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců a doba trvání zajištění je podle § 46a odst. 5 zákona o azylu stanovena do 20. 12. 2025. Žalobce namítal, že dne 25. 11. 2025 podal žádost o propuštění ze zajištění, jejíž podstatou byl argument, že mu již nehrozí vyhoštění, protože platnost záznamu v SIS skončila dne 21. 11. 2025. Tím zanikla podmínka pro další trvání zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, tedy hrozba vyhoštění. Na tuto argumentaci žalovaný v napadeném rozhodnutí nereagoval. Rozhodnutí žalovaného je tak nepřezkoumatelné. Poznamenal, že žalovaný sice na straně 2 rozhodnutí uvedl, že má záznam v Schengenském informačním systému (SIS), jako státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup a pobyt na území členských států EU s platností do 21. 11. 2025, a to na základě údaje zadaného Maďarskem, avšak nečiní žádný závěr ze skutečnosti, že platnost tohoto záznamu skončila, ačkoli se jedná o podstatu jeho žádosti o propuštění ze zajištění. Napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o jeho dalším zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, aniž jsou splněny zákonné předpoklady pro jeho použití. Podmínkou zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je, aby existovalo rozhodnutí nebo řízení, které by mohlo vést k jeho nucenému vycestování z České republiky. Pokud takové rozhodnutí existovalo, avšak jeho platnost uplynula, zanikla zákonná podmínka pro další trvání zajištění spočívající v „hrozícím vyhoštění“. Ze zajištění tedy měl být propuštěn.
2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Dle žalovaného je evidentní, že nadále hrozí nebezpečí, že by žalobce zmařil nucený návrat do vlasti po zajištění policií. Bez konkrétní argumentace poukázal na to, že z cizineckého informačního systému plyne, že důvodem zajištění ze strany policie bylo správné vyhoštění dle § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný dále v plném rozsahu odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
3. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. O žalobě rozhodl krajský soud bez nařízení jednání, a to v souladu s ust. § 46a odst. 8 zákona o azylu.
4. Ze správního spisu se podává, že rozhodnutím Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 26. 8. 2025 č. j. KRPA-269130-11/ČJ-2025-000022-ZZC bylo rozhodnuto o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, protože je cizinec evidován v informačním systému smluvních států. Doba zajištění cizince byla podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., stanovena na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody. Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že dne 26. 8. 2025 prováděla hlídka Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy pobytovou kontrolu se zaměřením na dodržování pobytového režimu cizinců, a to na označené adrese. Žalobce předložil cestovní pas, v němž se nenacházelo žádné platné vízum. Provedenou lustrací v dostupných informačních systémech bylo zjištěno, že prochází systémem SIS II a je veden jako státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup a pobyt na území členských států dle článku 24 a 25 Nařízení (EU) 2018/1861, jelikož se jedná

o osobu, která představuje závažné bezpečnostní riziko. Uložené opatření Maďarska, na základě kterého došlo k evidenci žalobce v systému SIS II bylo vyhlášeno dne 21. 11. 2023 do dne 21. 11. 2025. V uvedeném rozhodnutí správní orgán dospěl k závěru, že žalobci byl odepřen vstup a pobyt na území členských států, přičemž bylo zjištěno, že se pohybuje samovolně po schengenském prostoru i přes zákaz vydaný v Maďarsku, a tím zmařil účel tohoto opatření. Správní orgán dospěl k závěru, že je nebezpečí, že by cizinec mohl i nadále mařit nebo ztěžovat výkon opatření orgánů Maďarska, tudíž naplnil podmínky § 124 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb.

5. Dne 2. 9. 2025 žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky, přičemž aktuálně se nacházel v zařízení pro Zajištění cizinců Balková. Rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 9. 2025 č. j. OAM-979/BA-BA07-BA06-Z-2025 byl žalobce zajištěn dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) v zařízení pro zajištění cizinců. Doba trvání zajištění byla podle § 46a odst. 5 zákona o azylu stanovena do 20. 12. 2025. Žalovaný měl za prokázané, že žalobce je veden v Schengenském informačním systému (SIS) jako státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup a pobyt na území členských států EU s platností do 21. 11. 2025, a to na základě údaje zadaného Maďarskem. Současně měl za prokázané, že existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění nebo je pozdržet. Žalovaný měl rovněž za prokázané z postupu žalobce, že jeho propuštěním ze zajištění by byl ohrožen průběh správního řízení ve věci mezinárodní ochrany a nelze rozumně předpokládat, že by žalobce své jednání změnil a respektoval by správní opatření dle zákona o azylu, které by mu žalovaný uložil. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 9. 2025. Uvedené rozhodnutí žalobce napadl žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni. Rozsudkem ze dne 24. 9. 2025 č. j. 17 A 49/2025-27, který nabyl právní moci 29. 10. 2025 byla žaloba zamítnuta. Proti rozsudku podal žalobce kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle informačního systému Nejvyššího správního soudu žaloba napadla 4. 11. 2025, je vedena pod sp. zn. 5 Azs 240/2025 a o žalobě dosud není rozhodnuto.
6. Dne 25. 11. 2025 podal žalobce žádost o propuštění ze zajištění, v níž uvedl, že podle rozhodnutí o zajištění je údajně veden v SIS jako cizinec, kterému byl odepřen vstup a pobyt na území s platností do 21. 11. 2025. Pokud by tento záznam v SIS měl odůvodňovat závěr, že mu hrozí vyhoštění, pak upozorňuje, že platnost tohoto záznamu skončila již 21. 11. 2025 a tímto dnem by tedy zanikla i podmínka uvedená v § 46a odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb. – hrozba vyhoštění. Měl být proto nejpozději 21. 11. 2025 ze zajištění propuštěn. Vzhledem k uvedenému žádá o propuštění ze zajištění. V žádosti o propuštění ze zajištění odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 79/2010-150, z něhož citoval.
7. O uvedené žádosti rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 28. 11. 2025, jímž rozhodl, že žalobce je podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu nadále zajištěn a doba trvání zajištění je stanovena podle § 46a odst. 5 zákona o azylu do 20. 12. 2025. Rozhodnutí ze dne 28. 11. 2025 nabylo právní moci dne 1. 12. 2025. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 2 činí skutkové zjištění o tom, že žalobce má záznam v Schengenském informačním systému (SIS) jako státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup a pobyt na území členských států EU s platností do 21. 11. 2025, a to na základě údaje

zadaného Maďarskem. Dále činí zjištění o tom, že na území České republiky pobýval nelegálně bez jakéhokoli povolení k pobytu, neoprávněného pobytu si byl přitom dle jeho slov vědom, neučinil však žádné kroky k jeho legalizaci a pokud by nebyl zadržen policií, zjevně by ve svém nelegálním pobytu a nelegálním výkonu práce v České republice pokračoval. V České republice před zajištěním, ani v jiné zemi, a to ani v Maďarsku, kde se zdržoval, nežádal o mezinárodní ochranu, přestože ani v tom mu objektivně nic nebránilo. Neuvedl žádné objektivní překážky pro vycestování do vlasti, naopak prohlásil, že ve Vietnamu není ohrožen na životě a je to pro něho bezpečná země. V České republice nemá nikde nahlášenou adresu, není zde tedy kontaktní, není možné mu cokoli kamkoli doručovat nebo ověřit jeho adresu. Na území České republiky rovněž vykonával nelegálně pracovní aktivity, tedy nerespektoval kromě pobytových pravidel ani pravidla upravující otázku zaměstnanosti cizinců na území České republiky. Žalovaný na straně 3 napadeného rozhodnutí pak dospívá k závěru, že trvají důvody, pro které je žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců a nenastal ani žádný z důvodů dle § 46a odst. 13 zákona o azylu, pro který by zajištění v zařízení pro zajištění cizinců muselo být ukončeno. Dále konstatoval, že vzhledem k výše uvedenému je i nadále zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců, a to dne 20. 12. 2025, jak bylo stanoveno původním rozhodnutím správního orgánu o jeho zajištění.

8. Krajský soud přistoupil ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Žalovaný totiž v napadeném rozhodnutí vůbec nereagoval na stěžejní argumentaci žalobce v žádosti o propuštění ze zajištění, totiž že platnost záznamu v SIS skončila 21. 11. 2025. Žalovaný sice jak výše uvedeno na straně 2 konstatuje, že žalobci byl odepřen vstup a pobyt na území členských států EU s platností do 21. 11. 2025, a to na základě údaje zadaného Maďarskem, ovšem tuto skutečnost v napadeném rozhodnutí nijak nehodnotí. Důvodem, který ospravedlňuje zajištění žadatele o mezinárodní ochranu podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je obava, že se podáním žádosti o mezinárodní ochranu pokouší vyhnout realizaci správního vyhoštění, anebo je pozdržet. Judikaturu Nejvyššího správního soudu při výkladu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu předpokládá, že zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu má za cíl znemožnit zneužití zákona podáním účelové žádosti o mezinárodní ochranu a dosažení takových podmínek, které cizinci umožní vyhnout se již uloženému správnímu vyhoštění (viz rozsudek č. j. 1 Azs 349/2016-48). Případně uvádí, že účelem § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je zajištění efektivní kontroly nad průběhem správního řízení o vyhoštění v situaci, kdy cizinec během tohoto řízení uplatní své právo požádat o mezinárodní ochranu (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Azs 284/2016-35, č. j. 4 Azs 9/2017-31). Z napadeného rozhodnutí není jasné, jak žalovaný posoudil podmínku hrozícího vyhoštění ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Jinými slovy řečeno, nevysvětlil, s jakou skutečností spojuje naplnění této podmínky. Přitom činí skutkové zjištění o tom, že platnost záznamu v SIS, podle kterého byl žalobci odepřen vstup a pobyt na území členských států EU dle údaje zadaného Maďarskem měl platnost do 21. 11. 2025. Není tedy zřejmé, z čeho konkrétně žalovaný dovozuje, že existují oprávněné důvody domnívat se, že žádost o mezinárodní ochranu žalobce podal pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatykácího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, jak předpokládá § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

9. Z výše uvedených důvodů krajský soud proto přistoupil ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
10. Pro úplnost soud dále uvádí, že ve výroku tohoto rozsudku nevyslovil, že se žalovanému věc vrací k dalšímu řízení. Vyšel z právního názoru vysloveného v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 111/2012-34 ze dne 1. 11. 2012, podle něhož po zrušení rozhodnutí žalovaného o zajištění stěžovatele je nutno na toto rozhodnutí nahlížet, jako kdyby vůbec nebylo vydáno. Neexistuje tak řízení, v němž by mělo být pokračováno. Je-li tedy tento úkon ve formě rozhodnutí zrušen, neznamená to současně, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, jak je ve správním soudnictví obvyklé (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Naopak to z povahy věci, která je značně specifická a vyžaduje urychlené vyřízení, znamená ukončení řízení před správním orgánem, aniž by se tím, jakkoliv zasahovalo do jeho pravomoci, která byla vyčerpána vydáním původního rozhodnutí, konec citace.
11. Krajský soud shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil.
12. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci, který měl ve věci úspěch, na nákladech řízení částku 12 269,40 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb., v platném znění, § 160 odst. 1 o.s.ř., aplikovány na základě § 64 s.ř.s.). Náklady řízení sestávají z nákladů právního zastoupení, a to z odměny za 2 úkony právní pomoci po 4 620 Kč (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby) podle § 7, § 9 odst. 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, tj. 9 240 Kč, 2 režijních paušálů podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky k uvedeným 2 úkonům právní pomoci po 450 Kč, tj. 900 Kč. K nákladům řízení náleží i 21 % DPH (z částky 10 140 Kč) ve výši 2 129,40 Kč, neboť zástupce žalobce je plátcem této daně. Náklady řízení tak činí celkem 12 269,40 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 10. 12. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.